

synes at være udflydigt og tiltalende, men ikke desto mindre støder det temmelig stærkt an imod den kommunale Selvfstyrelsesret, ja, det endog paa en saadan Maade, at jeg fuldkomment maatte give den høitærede Indenrigsminister Ret, da han ved 1ste Behandling vægrede sig ved at gaa ind paa Lovforslaget, fordi han fandt, at der var Betænkelighed for Kommunerne derved. Jeg havde allerede den Gang ønsket at støtte den høitagtede Ministers Ansøgnelse, men da det forekom mig, at Forhandlingerne antog en noget lidensfabeligere Karakter, troede jeg som daværende nyt Medlem af Thinget, at det var mere passende, at jeg holdt mig passiv, indtil jeg saa, i hvilken Stikfælde Lovforslaget, efter at være diskuteret i et Udvalg, vilde fremtræde til 2den Behandling. Nu foreligger det jo med forskellige Endringsforslag, men uden at Karakteren er væsentlig forandret, og det maa derfor være mig tilladt at belyse den noget nærmere. Som Medlem af Helsingers Byraad og af dettes Udvalg for Fattigvæsenet har jeg meget ofte havt Leilighed til at overbevise mig om, hvor vrangpillige Folk altid ere, naar Taler er om at betale Kommunen en Gjæld, som de ved egen Skyld have paadraget sig, f. Ex. i paternelle Tilfælde, eller naar Fattigvæsenet har været nødsaget til at gjøre Udlæg for Kur og Pleie af Patienter, som have paadraget sig alvorlige Sygdomme ved Drickfældighed eller ryggesløst Levnet og paa mange andre forskellige Maader. Jeg kan med Sandhed sige, at Udvalget for Fattigvæsenet i den Kommune, jeg tilhører, stode ved Bedømmelsen af Værdighed og Trang strengt retter sig efter loyale Grundsaetninger, og hvor det i Virkeligheden viser sig, at Gjælden er opstaaet ved uskyldig Uheld, ved en eller anden Ulykke, som gjør det vanskeligt eller umuligt for Skyldneren at tilbagebetale Gjælden uden at svække sin Næringsstilling eller at blotte sig og Sine for Livets Fornødenheder, afkræver man ham ikke Gjælden, eller man eftergiver ham den aldeles, Alt efter Omstændighederne. Jeg antager ogsaa, at ethvert fornuftigt Fattigvæsen vil gjøre det Samme, fordi det aabenbart ligger i dets Interesse at gjøre det, forsaavidt det ikke vil risikere at komme til at overtage en varig Forsørgelse af

Skyldneren og derved en meget betydelig forøget Byrde. Overalt hvor Fattigvæsenet forstaar at beregne sin egen Fordel lige over for den værdige Trængende, tvivler jeg slet ikke om, at netop den Begunstigelse, som de ærede Herrer, der have indbragt Lovforslaget, ønske, vil komme i fuld Anvendelse, uden at der behøves nogen Lov for at fremtvinge den. I andre Tilfælde vil derimod en saadan Lov aabenbart være til Fortræd for Kommunen, fordi den foruden at skabe uheldige Forhaabninger hos mange flere end dem, der nu nyde Fattighjælp, selvfølgelig vil styrke Dyrskomheden hos mange Andre, som ved et udværende letfærdigt Levnet eller paa anden Maade ikke tage det saa nøie med at stifte Gjæld paa Kommunens Beføstning. Disse Personer vil Lovforslaget aabenbart give et aldeles sikkert Middell i Hænde saavel til at stifte Gjæld som til at friggjøre sig for den; thi vi kunne være overbeviste om, at de ville trække Tiden hen med deres Udflugter, indtil det kommer saa vidt, at de støttende sig til Lovens Forrifter, ere berettigede til at fordre, at Gjælden skal eftergives dem. De ere da endelig naaede til, at de ere komne i Besiddelse af den saa meget lovpriste og formentlig ogsaa meget efterstræbte Valgret; men tror man da virkelig, at de Folk, til hvem jeg her sigter, sætte større Pris paa denne end paa atter at have Leilighed til at stifte en ny Gjæld for igjen at blive den kvit paa en ligesaa let Maade som den foregaaende? Jeg tillader mig paa det Stærkeste at betvivle dette. Det forekommer mig, at Betænkelighederne for Kommunerne ved at gaa ind paa Lovforslaget ere saa fremtrædende, at jeg ikke behøver at motivere dem yderligere. Efter den Erfarung, jeg har i disse Forhold, og efter at have talt med ansete Medlemmer af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, som i Et og Alt delte min Ansøgnelse derom, tror jeg med fuld Føie at kunne sige, at, hvis man gennemfører denne Lov, tvinger man den kommunale Selvfstyrelsesret ind under et Vilkaarligheds og Afhængigheds Forhold, som kan have meget alvorlige Vanskeligheder til Følge. Jeg skal derfor i Kommunernes velforstaede Interesse tillade mig paa det Varmeste at anbefale det ærede Thing ikke